

[Lowzow.]

samtidig gang på gang, som det også i de sidste dage er blevet fremført her i salen, må være øjenvidne til, at selvtaget, tyveri og brandstiftelse kan passere, uden at der sker dem, der forbryder sig, noget væsentligt.

Jeg vil gerne spørge ministeren: har ministeren tilstrækkelig disciplinære og straffetretlige midler til at styre forholdene i lejrene i dag, eller er det måske her, der skal en lovændring til? I bekræftende fald: vil ministeren bruge de midler, loven giver ham, fuldt ud, så man får sat en stopper for den systematiske ødelæggelse? Kan ministeren genetablere forhold, så de ansatte i lejrene kan udføre deres arbejde under sådanne tilfredsstillende forhold, som det må være rimeligt at give dem, når de er almindelige offentligt ansatte, som arbejder i henhold til landets love? Jeg er overbevist om, at der ude i befolkningen er betydelig mere interesse i hurtigt at få disse spørgsmål besvaret end i at få vedtaget en yderligere nedsættelse af tjenestetiden for civile værnepligtige.

Vi må fastslå, at indtil nu har det været dette tings ønske, at vi skulle have et forsvar, og at dette forsvar hovedsagelig skulle bygge på værnepligten. Der er så åbnet mulighed for, at enkelte grupper kan unddrage sig den militære værnepligt, hvis de har meget vægtige grunde dertil. På et tidligt tidspunkt i lovudviklingen sikrede man disse fra normen afvigende grupper, at de ikke skulle få ringere forhold end de militære værnepligtige. I dag er det det modsatte, der er ved at være tilfældet. Man er ved at yde militærnægterne så gode forhold, at selv en vænevillig snart ikke kan se nogen rimelighed i at vælge den militære værnepligt. Jeg kan godt se meningen i SF's forslag, når jeg betænker, at deres højeste ønske er at afskaffe militæret.

Hovedpunkterne i det fremsatte forslag til folketingsbeslutning er ønsket om, at man skal kunne skifte tjenesteform, også efter at man er indkaldt til militæret. Der blev ved sidste behandling af sagen her i tinget peget på det stigende antal, der benyttede sig af dette, og det umulige arbejdsklima der blev i værnene, både for de værnepligtige og for de fastansatte, som følge af dette forhold. Når man igen betænker visse gruppers ønske om at nedbryde værne-

ne, kan man også se, hvad en massiv udnyttelse af denne regel kan føre til.

Der bliver også i forslaget lagt vægt på en ny paragraf vedrørende tjenestetiden, som i dag vil medføre en nedsættelse fra 16 måneder til 12 måneder. Jeg kan her i lighed med ministeren henvide til, at vi i mange år har haft en tjenestetidsforskel på 6 måneder. Den blev ved bortfaldet af den almindelige genindkaldelse bragt ned til 5 måneder, og efter en nøje afvejning satte daværende indenrigsminister Toft denne forskel ned til 4 måneder i 1969. Grundlaget for disse overvejelser har ikke ændret sig siden 1969, og vi finder, at den forskel bør være den samme, som den har været i den forløbne tid.

Til punkt 6 i forslaget til folketingsbeslutning må bemærkes, at der her igen åbnes mulighed for udnyttelse af loven, hvis det ikke formuleres som en mulighed for at skifte tjeneste. Dette er praksis i dag, så det vil ikke medføre nogen ændring, hvis man bibeholder det bestående.

Herefter er der kun tilbage om punkt 7 at sige, at det må være ganske klart fastsat i loven, at de fastansatte på tjenestestederne, som skal lægge deres livsgerrig eller i hvert tilfælde lang tids arbejde på arbejdspladsen, selvfølgelig har ret til at blive sat i arbejde før de civile værnepligtige. Der må være en forret for dem, som skal være der i den lange periode, fremfor dem, der kun skal være der i en ganske kort periode.

Alt i alt synes jeg, at bortset fra den politiske værdi for SF, der i dag ligger i fremsættelsen af et sådant forslag, finder jeg ingen nytte i det. Men vi vil da loyalt i et udvalg arbejde med spørgsmålet, og en grundig gennemgang af forholdene omkring visse grupper af militærnægtere tror jeg også kan have sin store værdi i øjeblikket.

Poul Nielson: Det lader til at skulle være en fast, næsten årligt tilbagevendende begivenhed for folketinget at skulle diskutere et eller andet SF-forslag om ændringer i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Sidste år havde man indskrænket sig til et nogenlunde realistisk krav om adgang til at blive nægter efter påbegyndt militærtjeneste. Med visse forbehold kunne socialdemokratiet støtte det forslag, og som bekendt har regeringen nu fastlagt klare regler herom.